

Pamięci tych, którzy odeszli

Dr Kazimierz Warda
1939–2000

16 maja zmarł Doktor Kazimierz Warda. Miał 61 lat. Ponad połowę swego zawodowego życia związał z naszą Uczelnią. Był jednym z twórców Instytutu Bibliotekoznawstwa, a później jego wieloletnim wicedyrektorem. Pasjonowała go dydaktyka. Studenci byli najważniejsi, im wszystko umiał podporządkować.

Kazimierz Warda był absolwentem bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Tam też obronił pracę doktorską. W życie zawodowe wchodził w roku 1958 jako nauczyciel i bibliotekarz. W 1977 podjął pracę na stanowisku adiunkta w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Kielcach.

Doktor Kazimierz Warda wszystko co robił, robił z pasją. Sprawował wiele funkcji kierowniczych. Był m.in. kierownikiem Zakładu Bibliotekoznawstwa, działającego początkowo w strukturach Instytutu Historii, potem kierownikiem Pracowni Organizacji i Metodyki Pracy w Bibliotece Szkolnej tegoż zakładu, wchodzącego wówczas w skład Instytutu Pedagogiki. Przez 15 lat kierował Studium Podyplomowym Bibliotekoznawstwa.

Zajmował się organizacją praktyk studenckich. To dzięki Niemu i Jego staraniom studenci mogli nie tylko zobaczyć największe biblioteki krajowe, ale też pojechać na praktyki zagraniczne, np. do Debreczyna i Tarnopola. Na Uniwersytecie w Debreczynie prowadził wykłady dla studentów polonistyki.

W październiku 1993 roku Doktor Kazimierz Warda został powołany na stanowisko wicedyrektora Instytutu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej. Funkcję tę pełnił nieprzerwanie do 1999 roku. Cały swój czas i energię poświęcał pracy dla rozwoju Instytutu.

W ciągu 23 lat przygotował do pracy setki bibliotekarzy, głównie bibliotek szkolnych i publicznych. Dla studentów był jak ojciec. Przychodzili do niego ze wszystkimi problemami, wiedząc, że zawsze wysłucha i pomoże. Był dla nich nie tylko wykładowcą, starszym kolegą po fachu, ale prawdziwym przyjacielem.

Zaangażowanie w prace organizacyjne uniemożliwiło Mu szybki awans naukowy. Znajdował jednak czas, by uczestniczyć w konferencjach i sympozjach

o zasięgu krajowym i regionalnym, publikował artykuły i pracował nad przygotowaniem rozprawy habilitacyjnej, poświęconej księgozbiorom klasztorным Sandomierszczyzny.

Szczególnym zainteresowaniem Doktora i jego wielką pasją było badanie zbiorów bibliotecznych Krzemieńca położonego na krańcach dawnej Rzeczypospolitej. Losom biblioteki krzemienieckiej poświęcił książkę zatytułowaną *Szkice z dziejów szkół krzemienieckich*, na której druk nie dane Mu było się doczekać. Ważką problematyką pozostającą w kręgu jego zainteresowań naukowych były zbiory biblioteczne miast doby Oświecenia i zasoby bibliotek, będących po wojnie poza granicami Polski. Wiele uwagi poświęcił też znanym bibliofilom i kolekcjonerom polskim.

Wśród innych, ważniejszych publikacji wymienić należy artykuły z „Kieleckich Studiów Bibliologicznych”: *Paweł Jarkowski – bibliotekarz i bibliograf; Biblioteka Instytutu Księży Zdrożnych na Łysej Górze; Druki Krakowa, Wilna i Lwowa w zbiorach Biblioteki Uniwersytetu w Kijowie*. Publikował także w regionalnych czasopismach naukowych – „Studiach Kieleckich”, a poza Kielcami, np. w „Białostockich Studiach Kulturalnych”, „Studiach Sandomierskich”. Jego nazwisko pojawiało się także w zwartych publikacjach zbiorowych, np. Akademii Pedagogicznej w Krakowie (*Problemy upowszechniania książki polskiej na Wołyniu w okresie XX-lecia międzywojennego*, w: *Druki Krakowa i Lwowa XIX wieku*). Był współautorem monografii pt. *Zespół Szkół Medycznych w Starachowicach. Zarys dziejów*.

Szerokie zainteresowania książką, biblioteką, kulturą potwierdził też w swoich wykładach podczas konferencji naukowych i popularnonaukowych. Tylko w ostatnich latach w Krakowie, Lublinie, Tarnobrzegu referował wyniki swoich badań nad książką polską na Wołyniu, bibliotekami Wilna, Lwowa, Krzemieńca i Krakowa.

Choroba przyszła nagle. Zaskoczyła Jego samego i wszystkich, którzy Go znali. Nie pozwoliła zrealizować zamierzeń. Nie stanął do kolokwium habilitacyjnego, do którego od wielu miesięcy się przygotowywał. Odszedł od nas. Nie odejdzie z naszej pamięci.

Jolanta Kępa